

«ВК» до 60-річчя профспілкового руху

...В'ячеслав Трохимович втомленим жестом провів долонею по очах. Близьче підсунув склянку з уже прохолодним чаєм, машинально розколотив. "Мабуть, пора відпочивати, - подумав, - вже пізній час. Але ж і те, що намітив, необхідно завтра зробити".

Чи не найважче було інспектору шкіл і голові районної ради профспілки працівників освіти скласти ефективний і дієвий план роботи, де передбачити всі проблеми, які необхідно вирішувати йому разом з іншими активістами профспілкового руху найближчим часом. А трудитися було над чим. Працевлаштування, профспілкові відпустки, лікарняні, фінансова підтримка навчальних закладів, організація масових заходів і т.ін. І газета прикриває абажур настільної лампи, а В.Т. Балаушко заглиблюється в періодичні видання профспілкової тематики, виписує, нотує, узагальнює. А на ранок план визначено - і за роботу.

- В той час обов'язки голови районної ради профспілки працівників освіти виконувались фактично на громадських засадах, - говорить В'ячеслав Трохимович. - Нароховувалась якась доплата, можна було отримати путівку на оздоровлення.

І В.Т.Балаушко користувався нагодою відпочити. Але і тут неспокійний характер активіста давав про себе знати. Менше

дбав про власне здоров'я, а шукав зв'язки з керівництвом оздоровчих закладів, щоб придбати щонайбільше путівок в санаторії, будинки відпочинку не лише для коречківців, а й

членів профспілки області.

- За час роботи в профспілці тільки в Бердянську вдалося придбати більше тисячі путівок для наших вчителів - говорить В'ячеслав Трохимович, - де ліки і харчі видавали безкоштовно.

Велику життєву школу пройшов В.Т.Балаушко. Виходець з Колодіївки нашого району, він закінчив Великомежирицьку середню школу, мріяв стати військовим. Та не пройшов за конкурсом, відслужив дійсну, вийшов у запас і вступив до Львівського

ПРОЙШОВ ЖИТТЄВУ ДОРОГУ

держуніверситету за спеціальністю "хімія", "біологія". Деякий час працював у Користі. Зарекомендував себе кваліфікованим педагогом, невтомним організатором, хорошим спортсменом. Позитивні якості помітило керівництво районної освіти, і В'ячеслава Трохимовича призначають інспектором шкіл району, де й працював до 1983 року.

- Цікавим, бурхливим було життя, - згадує В.Т.Балаушко. - Вистачало й інспекторських обов'язків, та потребувала часу і уваги також профспілкова робота.

Особливо дбав В'ячеслав Трохимович про розвиток спорту в районі. Бо

Чимало зробив В.Т. Балаушко по зміцненню матеріальної бази спортивних споруд. З цього приводу в 70-х роках досвід з цього приводу був поширений в області. А допомагали ентузіасту тепер уже ветерани спортсмени Мазурець, Заєць, Попович, Шостак та ін. З ініціативи профспілки в районі систематично проводились спартакіади вчителів з різних видів спорту. Особливо часто зустрічалися з острожанами, де профспілку очолював теж великий ентузіаст Юрій Ісакович Кравець.

Виросли в сім'ї Балаушків дві дочки, які обрали медичний фах, діждалася сім'я внуків, які теж обирають гідну дорогу в житті.

Як найприємнішу згадку про роки роботи в профспілці зберігає В'ячеслав Трохимович Грамоту ВЦСПС, Президії Верховної Ради, Центральної ради профспілок, Грамоту Міністерства освіти та Українського республіканського комітету профспілки працівників освіти, області та районні нагороди. То його життя, його історія.

А.СУХЛЯК,

голова районної ради профспілки працівників освіти

ж відомо, що вчителі ведуть малорухомий спосіб життя і щоб бути у формі, потрібно викроювати час і на заняття спортом. Сам В'ячеслав Трохимович захоплювався волейболом, шахами, шашками, настільним тенісом, був членом обласної збірної, по профспілковій лінії виступав навіть за збірну України. Сорок років засівав ветеран педагогічну ниву розумним, добрим, вічним, понад п'ятнадцять років очолював педколектив першої міської середньої школи.